

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 657/2017-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. októbra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpenej JUDr. Annou Čukanovou, advokátkou, Záhradnícka 60, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Er 63/2001, EX 8/2001 v období po podaní dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10 CoE 309/2016 z 11. októbra 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. augusta 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len

„sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Er 63/2001, EX 8/2001 v období po podaní dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 10 CoE 309/2016 z 11. októbra 2016 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka ako povinná v exekučnom konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 11 Er 63/2001, Ex 8/2001 podala 3. januára 2017 dovolanie proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 10 CoE 309/2016 z 11. októbra 2016, ktorým zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 11 Er 63/2001-465, EX 8/2001 z 29. januára 2016. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že okresný súd toto dovolanie dosiaľ nepredložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na ďalšie konanie, čo podľa nej viedlo k vzniku prietáhov v predmetnom konaní a k porušeniu jej uvedených práv. Podľa názoru sťažovateľky *„... Základné princípy, právna istota, ochrana dôvery Navrhovateľky - Sťažovateľky v právny poriadok, ktorý tvorí neodmysliteľnú súčasť princípov právneho štátu zaručených prvou vetou čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, sa v uvedenom postupe Okresného súdu v Galante neobjavili, tým je postup Okresného súdu v Galante založený na jeho porušovaní, a stav právnej neistoty sťažovateľky trvá...“*.

3. Na základe týchto skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„I. Základné ľudské právo Sťažovateľky na súdnu ochranu, aby sa jej vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, základné ľudské právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a zákonných slobôd, základné ľudské právo na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Galante č.k. 11 Er 63/2001-465, EX 8/2001 odo dňa doručenia dovolania zo dňa 3.01.2017 proti Uzneseniu Krajského súdu v Trnave č.k. 10 CoE 309/2016 zo dňa 11. októbra 2016, ktorým

Krajský súd v Trnave zrušil Uznesenie Okresného súdu v Galante č.k. 11 Er 63/2001-465, EX 8/2001 zo dňa 29. januára 2016, porušené bolo.

II. Okresnému súdu v Galante sa prikazuje konať.

III. Sťažovateľke sa priznáva finančné zadostučinenie vo výške 3000.- EUR (slovom tritisíc EUR), ktoré je Okresný súd v Galante povinný Sťažovateľke zaplatiť do 2 mesiacov odo dňa vydania nálezu.

IV. JUDr. A.Č. sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia, ktoré je Okresný súd v Galante povinný vyplatiť na účet advokáta JUDr. A. Č. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy

alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

9. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II.ÚS 139/02). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05).

10. Ústavný súd 11. októbra 2017 z informačného centra okresného súdu zistil, že predmetné dovolanie sťažovateľky ako povinnej v exekučnom konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. 11 Er 63/2001, EX 8/2001 bolo okresným súdom predložené najvyššiemu súdu na rozhodnutie o tomto dovolaní 21. augusta 2017, t. j. ešte pred podaním sťažnosti sťažovateľkou ústavnému súdu (25. augusta 2017). Z už uvedeného vyplýva, že sťažovateľka sa touto sťažnosťou domáhala ochrany jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní v období po podaní dovolania proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 10 CoE 309/2016 z 11. októbra 2016 v čase, keď ňou namietané porušenie uvedených práv už netrvalo a jej právna neistota bola odstránená.

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

12. Z dôvodu odmietnutia sťažnosti ako celku sa ústavný súd nezaoberal už ďalšími návrhmi formulovanými sťažovateľkou v petite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2017